

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

«Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια,
καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον»

Ταπεινὲς Ἀγρυπνίες-Οὐράνιες εὐλογίες

15η, 19η καὶ 20ῆ Ἰουνίου 2023 ἐκ. ἡμ.

Ἁγίου Γλυκερίου Ὁμολογητοῦ

Ἁγίου Ἰωάννου Σαγγάης • Θεοτόκου Ὁδηγητρίας

Τὴν **Τετάρτη**, † 15ῆ Ἰουνίου 2023 ἐκ. ἡμ., μαζί με τοὺς Ἁγίους Αὐγουστῖνο καὶ Ἰερώνυμο, ἐώρτασε καὶ ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Γλυκερίου ὁ Νέος Ὁμολογητής, Μητροπολίτης Ρουμανίας († 1985).

Ἐτελέσθη τὴν Τρίτη ἑσπέρας Ἱερὰ Ἀγρυπνία στὸ ὁμόνυμο ταπεινὸ Παρεκκλήσι, εὐρισκόμενο στὴν Ἱερὰ Γυναικεῖα Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς, καὶ ἀφιερωμένο εἰδικὰ στὴν **Ἐνότητα τῶν Ἀπανταχοῦ Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν**.

Ἐλειτούργησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμωτάτου π. Δημητρίου Παλιάκου καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου Ὑποδιακόνου Χριστοῦ Κατσούδα.

Στὸν λόγο του, ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας

• **εὐχαρίτησε τὸν Θεὸν γιὰ τὶς ἀναρίθμητες καὶ ἀσύλληπτες δωρεὲς Του πρὸς ἡμᾶς, με ἀποκορύφωμα τὸ δῶρο τῆς θείας Κοινωνίας: ἡ μετάληψις τοῦ Παναχράντου Σώματος τοῦ Χριστοῦ μας καὶ τοῦ Παναγίου Αἵματός Του γεφυρώνει τὴν ἄβυσσο, ἡ ὁποία μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὸν Θεόν.**

Μέσω τῆς κτιστῆς φύσεως, τὴν ὁποῖαν προσέλαβε ἀπὸ τὴν Παναγία μας καὶ τὴν ὁποῖαν ἀγίασε καὶ ἐθέωσε, ὁ Κύριός μας κλείνει τὸ χάος μεταξὺ κτιστοῦ καὶ Ἀκτίστου...

Ἄς ἀνταποκριθοῦμε στὴν μεγίστη αὐτὴ δωρεά, ἡ ὁποία ἔγινε μέσω τῆς σταυρικήσ θυσίας, μὲ μία εὐγνώμονα διάθεσι θυσιαστικότητος...

Ἄς γίνουμε ἓνα εὐλογημένο θυσιατήριον, στοῦ ὁποῖο προσφέρονται θυσίες ἀγάπης, εὐγνωμοσύνης καὶ μετανοίας...

Ἔτσι καὶ ὁ βίος τοῦ Ἁγίου Γλυκερίου ἦταν μία θυσία. **Νεώτατος**, ὅταν ἐφαρμόσθηκε στὴν Ρουμανία ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου, ἄφησε τὴν ἡσυχία, ἐθυσίασε τὴν μοναχική του ἡρεμία καὶ ἀνέλαβε ἓναν τιτάνιον ἀγῶνα, μέχρι τὴν Κοίμησί του, γιὰ νὰ φροντίζη καὶ ἐνισχύη τοὺς πιστοὺς...

Στὸ πρόσωπό του συγκεντρώνονται ὅλα τὰ χαρίσματα: ἄκρα ἄσκησις, ἐσωτερικὴ ἀγιότητα, ποιμαντικοὶ ἀγῶνες, ὁμολογία, **Μαρτύριο** τῆ προαιρέσει... **Ὁ** βίος του συγκλονίζει καὶ παραδειγματίζει...

Ἄς συνηθίζουμε τὸν ἑαυτὸν μας στὶς μικρὲς θυσίες ἀγάπης, εὐγνωμοσύνης καὶ μετανοίας, γιὰτὶ ἴσως αὔριο κληθοῦμε σὲ μεγαλύτερες θυσίες...

Ἄς γίνουμε ζωντανὰ θυσιαστήρια τῆς Χάριτος τοῦ Πατρός, τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...

* * *

Τὴν Παρασκευή, † 19ῆ Ἰουνίου 2023 ἐκ. ἡμ., μαζί μὲ ἄλλους μεγάλους Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, Ἀπόστολο Ἰούδα ἐκ τῶν ἸΒ' καὶ Ὁσιο Παῖσιο τὸν Μεγάλο, ἐώρτασε καὶ ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Θαυματουργός, Ἀρχιεπίσκοπος Σαγγάης καὶ Δυτικῆς Ἀμερικῆς († 1966).

Ἐτελέσθη Ἱερὰ Ἀγρυπνία πρὸς τιμὴν τοῦ δημοφιλοῦς Ἁγίου, στοῦν ὁμώνυμο αὐτοῦ Ναό, ὑπὸ τὸ Καθολικόν, στοῦ ἄβατον τῆς ἰδίας Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς.

Ἐλειτούργησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Ἱερομονάχου π. Διονυσίου Ἀγιοκυπριανίτου, τοῦ Αἰδεσιμ. Πρεσβυτέρου π. Ἀγγέλου Μουρλά, Ἐφημερίου τῆς Μονῆς καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Γαβριὴλ Ἀγιοκυπριανίτου.

Στό τέλος τῆς Μεγάλης Δοξολογίας, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας ἐτέλεσε τὴν Κουρὰν εἰς Ρασοφόρους Μοναχὰς τῶν Δοκίμων Ἀδελφῶν Ἀναστασίας (ἐκ Γαλλίας) καὶ Εὐαγγελίας, οἱ ὁποῖες ἔλαβαν τὰ ὀνόματα Εὐφροσύνη (τῆς Ὁσίας Εὐφροσύνης τῆς Νέας, † Μνήμη: 8ῆ Νοεμβρίου), καὶ Νίνα (τῆς Ἁγίας Φωτιστρίας τῆς Γεωργίας, † Μνήμη: 14ῆ Ἰανουαρίου).

Στὴν Ὁμιλία του, στοῦ τέλος τῆς κατανυκτικῆς αὐτῆς Ἀγρυπνίας, ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας

• ἀναφέρθηκε σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ κύρια μηνύματα, τὰ ὁποῖα ἀντλοῦμε ἀπὸ τὸν Βίο τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου Ἰωάννου: **νὰ ἀγωνιζώμεθα νὰ γίνουμε ταπεινοί.**

Ὅπως καὶ ὁ ἐκατόνταρχος τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ὁ ὁποῖος ἂν καὶ ἀλλοεθνῆς καὶ εἰδωλολάτρης, αἰσθάνθηκε αὐτό, τὸ ὁποῖο πολλοὶ ὁμοεθνεῖς Ἑβραῖοι δὲν ἔβλεπαν: **ὅτι ὁ Χριστὸς** μας ἦταν ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ καὶ εἶχε τὴν δύναμι νὰ θεραπεύη.

Καὶ ἐμεῖς ὅταν εἴμεθα ταπεινοί, αἰθανόμεθα τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ νὰ μᾶς ἐπισκιάζῃ, μέσα στὴν προσευχή, ἢ μέσω τῶν ἱερῶν εἰκόνων, ἁγιασμάτων κλπ., τὴν στιγμή πού ὁμολογοῦμε βαθειὰ μέσα μας, **«οὐκ εἰμι ἄξιος»...**

Τί ἐμποδίζει τὴν νεκρωμένη καρδιά μας νὰ ἀναστηθῇ; **Τὸ** πεῖσμα, ἢ παρακοή, ἢ κατάκρισις, ἢ ἔλλειψις ἀγάπης καὶ ὑπομονῆς, ὅλα ὅσα δὲν μᾶς ἀφήνουν νὰ αἰσθανθοῦμε τὴν ἀδυναμία μας, τὴν ἀσθένειά μας...

Ἄν δὲν ἔχουμε τὴν δύναμι νὰ ταπεινωθοῦμε βαθειὰ, εἰλικρινὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, δὲν θὰ βλέπουμε θαύματα, δὲν θὰ ἀκούη ὁ Θεὸς τὴν προσευχή μας... **Πέφτουμε** σὲ ραθυμία πνευματικὴ καὶ ὑποχωροῦμε στὰ πάθη...

Ἡ ὑπακοή ἀνοίγει στὸν Μοναχὸ τὴν πύλη τῆς ταπεινώσεως. **Ἡ** ὑπακοή εἶναι μέθεξις στοῦ Μυστήριου τῆς Ὑπακοῆς τοῦ Υἱοῦ στοῦ Οὐράνιου Πατέρα του... **Μετὰ** τὴν Ἀγωνία στοῦ Κῆπο τῆς Γεθσημανῆ ὁ Κύριος ἀντιμετώπισε τὰ πάντα μὲ ἄκρα ταπεινώσι, ἡρεμος, σιωπηλός, μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ Σταυροῦ...

Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ...

* * *

Τὴν Δευτέρα πρὸς Τρίτη, 22αν πρὸς 23ην Ἰουνίου 2023 ἐκ. ἡμ., ἐτελέσθη καὶ πάλιν Ἱερὰ Ἀγρυπνία –ἐκ μεταθέσεως–

πρὸς τιμὴν τῆς Ἱερῶς Εἰκόνας τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τῆς Ὁδηγητρίας, στὸ ὀμώνυμο Ἑσχατοστήριο στὶς Ἀχαρνές Ἀττικῆς, ὅπου ἐγκαταβιώνει ἡ Ὁσιωτάτη Γερόντισσα Ἰουστῖνα.

Ελειτούργησε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμένας μας, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμ. π. Κωνσταντίνου Σωτηριάδου καὶ τῶν εὐλαβεστάτων Ὑποδιακόνων Δημητρίου Γιατράκου, Χρίστου Γιατράκου καὶ Χρίστου Κατσούδα.

Τὴν ὥρα τοῦ Κοινωνικοῦ, ὁ Σεβασμ. Ποιμένας μας

• **εὐχαρίστησε τὴν Παναγία μας γιὰ τὴν εὐλογία νὰ τὴν τιμήσουμε μέσῳ τῆς Ἱερῶς Εἰκόνας Της, καὶ προέτρεψε τοὺς πιστοὺς νὰ ἀξιοποιοῦμε τὴν εὐκαιρία, σὲ κάθε Ἑορτῇ τῆς Παναγίας μας καὶ τῶν ἱερῶν Εἰκόνων Της, νὰ Τὴν εὐχαριστήσουμε γιὰ τὸ «**Ναί**», μὲ τὸ ὁποῖο ἀνταποκρίθηκε στὴν κλῆσι νὰ γίνῃ λειτουργὸς τῆς Ἑνσάρκου Οἰκονομίας τοῦ Κυρίου μας: **τ**ότε ἄνοιξε ἡ πύλη τοῦ Οὐρανοῦ, ἐστήθη ἡ Κλίμαξ, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός...**

Νὰ Τὴν εὐχαριστοῦμε καὶ νὰ Τὴν παρακαλοῦμε, διότι εἶναι ἐπίσης ἡ «Γέφυρα ἢ μετὰγουσα τοὺς ἐν γῆ πρὸς Οὐρανόν»: **ἔ**γινε Μεσίτρια, ὄχι ἄπαξ, ὄχι μόνο κάποτε, ἀλλ' εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντοτε ἡ πανίσχυρη πρέσβυς ἡμῶν πρὸς τὸ Υἱόν Της, καθὼς εἶναι ἡ «παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα». **Δ**ι' Αὐτῆς ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἔλαβε αὐτὸ τὸ ὁποῖο δὲν εἶχε –τὴν σάρκα– καὶ μᾶς ἔδωσε αὐτὸ τὸ ὁποῖο χάσαμε –τὴν Χάρι.

Ἄς μὴν χάνουμε λοιπὸν τὸ θάρρος μας, ἀλλ' ἄς προσφεύγουμε εἰς Αὐτὴν γιὰ τὰ ἐφήμερα καὶ γιὰ τὰ αἰώνια, μέσῳ τῶν ὠραίων Θεοτοκίων, μέσῳ τῆς Παρακλησεῶς Της καὶ τῶν Χαιρετισμῶν...

Καὶ ἔτσι νὰ ζωγραφισθοῦν, νὰ τυπωθοῦν ὁ χαρακτήρας καὶ ἡ εἰκόνα Της στὴν καρδιά μας...

† Γ.Ι.Μ.

